

Naléhavý úmysl Apoštolátu modlitby papeže Františka na měsíc duben 2018

– modleme se za propuštění unesených a nespravedlivě vězněných lidí na svobodu, aby se mohli vrátit do svých domovů.

Často můžeme číst příběhy nespravedlivě stíhaných lidí. Nemůžeme zůstat klidní. Připomíná to i gesto papeže Františka, který pravidelně na Zelený čtvrtek navštěvuje vězně. Při bohoslužbě jim umývá nohy. Podle slov vězeňských pastoračních pracovníků „se účastníci bohoslužby připravují na setkání s papežem nejméně měsíc. Pod policejním dozorem začali s úklidem a výzdobou kostela, aby se později při katechezích v různých odděleních věznice seznámili s průběhem liturgie na památku Večeře Páně. Díky vstřícnosti vězeňského ředitelství mohlo několik vězňů také ministrovat při mši svaté. Zde můžeme hledat jeden ze zdrojů jeho výzvy.“

Nezapomenutelný okamžik je i návštěva sv. Jana Pavla II. ve vězení na Vánoce roku 1983, kdy se setkal s tureckým atentátníkem Mehmetem Ali Ağcou. Soukromě se svým vrahem dlouhou dobu hovořil, aby mu nakonec odpustil. I naše místní církve uchovává v paměti nespravedlivě odsouzené v politických procesech v době před rokem 1989. Proto jsme jako křesťané oprávněně bdělí. Nemůžeme „nevidět osud bratří a sester naší církve v Čínské lidové republice. Pronásledování čínských věřících bylo mnohem krutější a bolestnější, než bylo za komunistického režimu u nás“. Neděláme lacinou publicitu teroristům a totalitárním systémům, ale uchováváme život mučedníků a svědků víry ve své paměti, modlitbě, při mši svaté i v památnících rozesetých po celé naší vlasti. Ale především se necháváme jejich statečností oslovit. Může v nás znít ozvěna velkopátečních proseb: „Modleme se k našemu všemohoucímu Otci za všechny lidi. Kéž Bůh nedopustí, aby bloudili, kéž zažene hlad a odvrátí pohromy, otevře žaláře a rozváže pouta. Kéž vede bezpečně k cíli ty, kdo jsou na cestách, a ty, kdo jsou v cizině, přivede domů, kéž dá nemocným zdraví a umírajícím věčnou spásu.“